

komme vi altsaa tilbage paa de Indrømmelser, vi fra vor Side have gjort, og jeg siger: Det blive ikke de eneste, hvis vi skulle fortsætte. Jeg er villig til at gjøre Mere; det er en absolut Nødvendighed, hvis vi skulle faae en Hærensrevision. Nu kommer jeg tilbage dertil, og saa lagde da det ærede Medlem megen Vægt paa, at han havde stillet nogle Forslag op under Nr. 1—2—3 i en tidligere Samling. Det har været mig den ligegyldigste Sag af Verden, hvorledes det ærede Medlem som Ordfører har opstillet sine Punkter, og har fundet det rigtigt at tale og skrive om dem i sin Betænkning. Det gjaldt for mig om Sagen, og jeg har aldrig troet, at det ærede Medlem vilde faae det gennemført at faae Garnisonstjenesten slettet for Fodfolkets Vedkommende, ligesaa lidt som jeg tror, det egentlig, naar vi skulle have en Befalingsmandsskole, er militært forsvarligt ikke at have et roligt Vælfesapparat i Winterstyrken dertil. Det ærede Medlem for Ribe (B. Holm) er i den Henseende enig med mig; der er kun en Gradsforskiel. Han troede kun, at vi maatte have endnu større Medsættelse deri, end jeg tror muligt. Det er muligt, det ærede Medlem ved en nærmere Overveelse deraf kunde faae Ret. Dette er altsaa Stillingen overfor disse Forslag. Naar det ærede Medlem vil være med til at fremskaffe den Forsudsætning, som ligger bagved disse Forslag, nemlig en Regjering, som kan være mere imødekommende med Hensyn til Hovedpunkterne end denne, saa ville vi naturligvis komme til at revidere det paa forskjellig Maade i Retning af de mere forandrede Anstuelser. Det ærede Medlem fra Ribe sagde, at det, som han havde været med til — nemlig de 110 Endringsforslag, som han og jeg vare enige om at faae indfatte i den foreliggende Lov, hvilken Lov han stemte imod ved 3die Behandling —, vilde han forsøge. Vi foreslog i Forening, og Folkethinget vedtog, hvor stor Fodfolkets Styrke skulde være, hvor stort Artilleriet, Ingenieurkorpset, Feltartilleriet og Fæstningsartilleriet skulde være, samt hvorledes Hovedvaabnernes Formation og Størrelse skulde være. Vi have været enige om at gjøre Indstilling med Hensyn til Winterstyrken for alle Vaabnernes Vedkommende med Undtagelse af Fodfolket. Jeg kjender ikke den Beregningsmaade, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds har anvendt. Den nuværende Hærløv siger med Hensyn til Fodfolket: 1,400 Mand i 9 Maanedere, medens saavel Landsstingets som vort Forslag siger: 1,000 Mand i 12 Maanedere. Det Første er mere end det Sidste baade i Dagetal og i Mandskab, og om det ærede Medlem saa ogsaa regner nok saa tidt, saa vil vort Forslag dog blive lavere i det Hele taget. Men det ærede Medlem fra Ribe blev fuldstændig Svar skyldig paa, hvad det var for gruelige Ting, som fandtes i vort Forslag, og som han ikke kunde være med til. Han mente, at der var nogle Marechalsstave i

nogle Rekruters Taster, som jeg havde været med til at tage ud, og det Samme slog ogsaa det ærede Medlem fra Præstø (Bojsen) paa, men det er jo i Virkeligheden ikke Andet end Fantasi. Det ærede Medlem fra Ribe har jo været med til at stille et Forslag, som det ærede Medlem for Stege (Bojsen) har rost, og som gik ud paa, at der for at komme ind paa den efter vort Forslag etablerede Officersskole skulde aflegges en Prøve, som svarede til Forberedelsesexamen af høiere Grad, men det er jo ikke nogen Marechalsstav. Der skulde samles 500 Mand, hvoraf en Fjerdedel skulde være Sekondlieutenanter og tre Fjerdedele Korporaler, og de skulde da sættes ind i denne Centralskole, hvor de skulde uddannes til Reserverbefalingsmænd, efter at de havde været med til Feltøvelser i Marken og til Lejrøvelser. Men hvorledes tro de Herrer da, at der kunde blive Tid til at give dem nogen theoretisk Uddannelse i denne Centralskole? Hvorledes tro de, at der her kunde fremskaffes et Vælfesapparat, som vilde være bedre med Hensyn til den militære Uddannelse? Jeg siger, hvorledes tro de Herrer, at disse Elever i denne Centralskole ville kunne opnaa nogen theoretisk Uddannelse, som er bedre end den, de kunne faae ved Afdelingerne? Jeg er tilbøjelig til at tro, at der ved Afdelingerne vil blive viist en langt større Omhu for ogsaa theoretisk at give dem Velighed til Uddannelse; men forøvrigt er dette jo et Spørgsmaal, som ikke er afvist, men hvorom der kan forhandles. Selv dette Forslag udelukker jo ingenlunde, at man kan etablere en Centralskole, hvis man foretrækker den for Afdelingskoler. Det er altsaa saa langt fra Tilfældet, at Marechalsstaven er tagen ud af Rekruternes Sommer, at de Herrer end ikke med en eneste Tøddel have bevist, at der i denne Retning gjøres Mere ved deres Forslag end vi ved vort; der gjøres snarere Mere ved vort Forslag. Nei, mine Herrer, for at bøde paa, at vi tage navnlig den anden Klasse af Officerskolen bort, og dersom vi ville ind paa det demokratiske Princip med Hensyn til dem, der ikke have theoretisk Uddannelse, saa maa vi baade efter de Herrer og efter vort Forslag træffe andre midlertidige Foranstaltninger, hvorved vi hjælpe saadanne Uformuende, som forøvrigt ere flinke Militære, til at faae den theoretiske Uddannelse, som er nødvendig for, at de kunne komme videre. Det er jo en ret kostbar anden Klasse, som vi nu have i Officerskolen, men Statens Bistand vil ogsaa efter vort Forslag komme til at gaa i den Retning, og Marechalsstaven vil ikke mere efter vort Forslag end efter de Herrer's Forslag blive tagen ud af nogen eneste Soldats Lomme. Det vil altsaa ganske simpelt statistisk blive staaende som givet, at til Trods for al den Sarm, som de Herrer gjøre imod vort Forslag, det de sige, at de ikke tør forhandle videre derpaa, er det dog i sine Hovedbestemmelser ganske